

var så alvorligt – at sige: Hvordan synes ministeren selv det går?

Jeg vil tro, at alle danskere efterhånden er klar over, at nedskæringer i Fødevarestyrelsen har medført en rystende ringe fødevarer sikkerhed i Danmark, og at det er ministerens ansvar. Det undrer mig, at ministeren er den eneste, som ikke er klar over det.

Jeg vil spørge, om ministeren synes, at det er tilfredsstillende, at der nu er supermarkedskæder som Netto og Bilka og Føtex, som føler, at det er så påtrængende, at de selv går ud og gør noget, og at det er dem, der stopper kødgrossister som f.eks. Skare, og at det ikke er ministeren kontrol, der gør det. Tror ministeren ikke, det kan hænge sammen med en smule nedskæringer i Fødevarestyrelsen?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu kan man jo ikke påstå, at jeg siger, at der ikke er problemer, eftersom jeg nu flere gange har sagt, at der er nogle problemer, vi skal have løst. Efterhånden som vi er blevet opmærksom på problemerne, har vi også taget fat på at løse dem.

Virksomheder bliver afsløret, der sker politianmeldelser, fødevarer kontrollen er i allerhøjeste grad i gang med at gøre noget ved problemerne. Så jeg forstår slet ikke den indfaldsvinkel, som her kommer til udtryk fra spørgerens side.

Mette Gjerskov (S):

Jamen det, der jo bekymrer mig, er, at ministeren allerede har konkluderet, at det ikke har noget med nedskæringer at gøre. Der skal laves en undersøgelse nu for 8 mio. kr., eller hvad? Hvad skal de 8 mio. kr. så bruges til? På den ene side siger ministeren, at den elendige fødevarer sikkerhed i det her land ikke har noget med nedskæringer at gøre. På den anden side siger han, at han nu tilfører 8 mio. kr., fordi det skal kunne rette op på det hele.

Altså, tingene hænger da ikke sammen her. Hvad skal de 8 mio. kr. så bruges til?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det troede jeg egentlig jeg havde forklaret, men jeg vil gerne forklare det en gang til. De 8 mio. kr. skal sådan set ikke bruges til undersøgelsen. De 8 mio. kr. skal bruges til nultoleranceplanen, bl.a. til et bagmandspoliti, der kan sætte hårdere ind over for den slags virksomheder.

Så kommer undersøgelsen, hvor jeg klart har sagt, at den jo også kan komme til at afdække et behov for at sætte flere ressourcer af. Det må vi så se på, og det er jo en del af aftalen med Dansk Folkeparti, og det vil vi så gøre.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge til minimumskontrollen. Der er forskellige typer virksomheder i forskellige kategorier. Der er nogle, der skal have besøg to til fire gange om året, og der er nogle, der skal have besøg seks til otte gange om året. Men når man afsætter ressourcer til det i fødevarer kontrollen, vælger man altid den laveste fællesnævner. Så vælger man altid to eller seks, det laveste tal. Hvordan kan det nu være?

Hvis det er sådan, at der er virksomheder, der skal have et højere antal besøg, hvorfor kunne man ikke ligge oppe på tre eller syv? Det undrer mig meget, at man altid vælger den laveste fællesnævner, men det er selvfølgelig, fordi der ikke er ressourcer til at tage den højeste.

Hvis det er sådan, at der er en tilsynsførende, der synes, at her er der altså en virksomhed, der er nødt til at have tre eller fire besøg, så skal man tage fra en anden kategori. Der er ikke noget at sige til, at man ikke når det hele derude.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen den tilsynsfrekvens, som anvendes over for virksomhederne, er jo fastsat ud fra en faglig vurdering af, hvad der er behov for. Derudover kan der jo være virksomheder, som man er på besøg i, hvor man føler et behov for opfølgende kontroller, og så gennemfører man det.

Derudover ligger der jo i nultoleranceplanen, at vi også skal kunne beslutte, at der er virksomheder, som der er så store problemer med, at de skal have en tættere kontrol, og så må de selv betale for det.

Så der er en bred vifte af muligheder på det felt.

Bjarne Laustsen (S):

Hvis der er en type virksomheder, der skal have fra fire til seks besøg om året og man ud fra en faglig vurdering siger, at man skal besøge dem fem gange, så er der bare ikke ressourcer til det, fordi de så skal tages et andet sted fra.

Hvordan kan det være, at det er så snævert, at man ikke kan besøge den kategori af virksomheder, som skal besøges i gennemsnit fire til seks gange om året, fem gange? Hvis man tager me-